

Ustani, brate, da selo/slovo oživi barem pokatkad u godini! I ovo je selo/slovo naše Domovine, koje je odnjihalo mnoge Omaziće.

Piše: don Ilija Drmić

Početakom ožujka 2012. pohodio sam vjeroučenike u zaseocima Pilanovićima i Salapićima, a nakon toga radosnoga pohoda spustio sam se s tugom u zaselak Omaziće. Tu već odavno nitko ne živi. Kuće su uglavnom porušene ili se još bore sa zubom vremena i nekako odlijevaju, te stoje uzgor. Obišao sam sve te kuće i fotografirao ih. Dan je bio veoma lijep, sunčan. Snijeg je još uvijek tu, ali se polagano otapao. Tako gledajući uokružice sebe to mrtvo selo s lijepim pogledom prema Viničkom polju i nebu, a stanovnici mu mnogi žive diljem Lijepe Naše i ovoga svijeta, zamijetih kamen na kojem je nečija ruka uklesala slovo U. Uslikam taj kamen s uklesanim slovom U. I mislim tko je taj vrli klesar i zašto je baš to slovo uklesao u stijenu. I kada je to slovo ukleso!

Došavši kući u Župni dvor u Vinici, otvorim knjigu dr. fra Roberta Jolića i svoje malenke koja nosi naslov Župa Vinica (Tomislavgrad 2010.), te pronađem Vinički žrtvoslov. Listajući dođem do popisa žrtava Drugoga svjetskog rata i potom tražim Omaziće. Nađoh da su u toj ratnoj vojni poginula trojica Omazića: Pere, Frano i Ilija. U Domovinskom ratu nemamo zapisana niti jednoga Omazića koji bi imao neke korijene s ovim zaseokom. Gledam Prvi svjetski rat u toj knjizi i nađoh Peru Omazića, rođen 1892. god., koji je u njemu izgubio život boreći se onda za neke tuđe ideale.

Slovo U me zaintrigiralo i ne mogu se od njega otrgnuti. Da mi je znati tko je taj klesar. Znate što bih mu rekao: Ustani i dođi ovdje u svoje mrtve Omaziće, podigni kućerak i do njega malo puta, pa barem pokatkad u nj se navrati s prijateljima, naloži vatru da dimi, da selo oživi, da se omaze, omaste Omazići s prijateljima i gostima. Nadahni se na ovome podnebesju iskonske ljepote i onda opet otiđi gdje te je život odveo. Ta, danas je veoma razvijen turizam: putuje se do na kraj svijeta, hodočašća odlazi se svugdje diljem ove kugle zemaljske, putovanja u egzotiku gdje god je ima na globusu. Kud ćeš ljepše mjesto za sve to od ovoga: turizam, hodočašće i egzotiku, koje se zove Omazići s nevjerojatno lijepim pogledom uokružice. Ta sam si taj zavjet ostavio uklesavši ga U kamenu liticu. U - Ustani, brate, da selo/slovo oživi barem pokatkad u godini! I ovo je selo/slovo naše Domovine, koje je odnjihalo mnoge Omaziće.

Nije ovo uklesano U poziv na vojnu nevoljnu, nego za obnovu ovoga mrtvoga našega zaseoka!

Zanuštni začelak Omazića

Iznad vrata uklesana godina 1938.

Uklesano slovo U u kamenu